

Το φυσικό περιβάλλον περιλαμβάνει όλους τους ζωντανούς οργανισμούς και την άβια ύλη που βρίσκονται με φυσικό τρόπο στη Γη. Υπό αυτή την άποψη, το φυσικό περιβάλλον δεν είναι αποτέλεσμα ανθρώπινων δραστηριοτήτων και διαφοροποιείται από το δομημένο περιβάλλον, στο οποίο συγκαταλέγονται οι γεωγραφικές περιοχές που δέχονται σημαντική επιρροή από τον άνθρωπο. Στο φυσικό περιβάλλον μπορούμε να κατατάξουμε πλήρεις οικολογικές μονάδες, τα οικοσυστήματα, αλλά και παγκόσμιους φυσικούς πόρους όπως ο αέρας και το νερό. Μετά την βιομηχανική επανάσταση έχει παρατηρηθεί μεγάλη ανθρώπινη παρέμβαση στο φυσικό περιβάλλον, τόσο στα αστικά κέντρα όσο και στην ύπαιθρο, λόγω της τεχνολογικής εξέλιξης και της οικονομικής ανάπτυξης. Στις μεγάλες πόλεις συγκεντρώνεται ένας τεράστιος αριθμός ανθρώπων, σε μια πολύ μικρή όμως έκταση. Έτσι, οι δραστηριότητες των ανθρώπων αυτών αθροίζονται συνεχώς και φτάνουν σε τέτοιο σημείο που το φυσικό περιβάλλον δεν μπορεί να τις αντιμετωπίσει, με αποτέλεσμα την εμφάνιση οικολογικών προβλημάτων. Έτσι ρυπαίνεται η ατμόσφαιρα και οι υδάτινοι πόροι, κυρίως από τις καύσεις στους κινητήρες των μέσων μεταφοράς (οχημάτων), στους καυστήρες των κατοικιών και στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις.

Με ανάλογο τρόπο ρυπαίνονται και τα ύδατα των θαλασσών και των ποταμών, τα απορρίμματα αυξάνονται συνεχώς (συμπεριλαμβανόμενων επικινδύνων για την υγεία τοξικών και πυρηνικών αποβλήτων), ενώ καταστρέφεται και το έδαφος, διότι οι ανάγκες των ανθρώπων είναι όλο και περισσότερες, εκχερσώνονται εκτάσεις για οικοδόμηση κτηρίων ή καλλιέργεια (π.χ. αναδάσωση). Άλλα συναφή προβλήματα είναι η τρύπα του όζοντος, η όξινη βροχή, η παγκόσμια θέρμανση, η μείωση της βιοποικιλότητας και η αναμενόμενη εξάντληση των ορυκτών καυσίμων. Μετά τη δεκαετία του 1960, με την εμφάνιση του οικολογικού κινήματος των πράσινων πολιτικών κομμάτων, της επιστήμης του μηχανικού περιβάλλοντος και ευνοιών όπως η αειφόρος ανάπτυξη ή οι οικοκοινότητες, λαμβάνει χώρα μια προσπάθεια για την επίλυση των εν λόγω περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Χρήστος Κορούλης Β2

Καθ' οδόν προς το 2051

Είμαστε στο 2051. Τα μέσα μεταφοράς είναι πολύ πιο φιλικά προς το περιβάλλον και χρειάζονται λιγότερη ενέργεια από το 2011. Μέσα στις πόλεις αναπνέει κανείς... Είναι όνειρο άραγε; Ίσως, αλλά όχι ακατόρθωτο!

Στόχος Νο1

Να εξοικονομήσουμε ενέργεια

Το 2013, η ατμόσφαιρα του πλανήτη βρίσκεται σε πολύ άσχημη κατάσταση, κορεσμένη από αέρια που μολύνουν και εκλύονται από μηχανές βενζίνης και κηροζίνης. Ο πλανήτης υπερθερμαίνεται, οι πάγοι λιώνουν και το κλίμα απορυθμίζεται. Ανίκανος να τα βγάλει πέρα χωρίς πετρέλαιο προς το παρόν, ο άνθρωπος επιχειρεί να περιορίσει τις καταστροφικές συνέπειες φτιάχνοντας πιο οικονομικές μηχανές. Οι κατασκευαστές ανταγωνίζονται ως προς τις καινοτομίες για να καταναλώνουν λιγότερα καύσιμα τα οχήματα, χρησιμοποιώντας παραδείγματος χάρη πάρα πολύ ελαφρά υλικά. Αυτές οι προσπάθειες, βέβαια, θα φανούν στο μέλλον: το 2051, η ενέργεια θα είναι πιο πολύτιμη από ποτέ.

Στόχος Νο2

Να αντικαταστήσουμε το πετρέλαιο

Το 2013, το πετρέλαιο είναι ακόμα ο βασιλιάς των καυσίμων: επιτρέπει στα οχήματα να πάνε μακριά και γρήγορα. Όμως το 2051, θα έχουμε καταναλώσει όλα τα προσβάσιμα αποθέματα. Αν το καλοσκεφτούμε, πόσο ασυνείδητοι είμαστε! Το πετρέλαιο χρειάστηκε εκατομμύρια χρόνια για να σχηματιστεί και ο άνθρωπος θα το έχει αντλήσει όλο μέσα σε 200 χρόνια. Και το αποτέλεσμα; Πρέπει οπωσδήποτε και από σήμερα να αναπτύξουμε άλλες πηγές ενέργειας. Κάποιες λύσεις αρχίζουν να αναδύονται: ηλεκτρικά οχήματα, βιοκαύσιμα... Καμία λύση δεν έρχεται «εξουρανού», αλλά πολλές αποτελούν το αντικείμενο ερευνών που υπόσχονται πολλά.

Στόχος Νο3

Να αποσυμφορήσουμε τις πόλεις

Το 2011, οι μεγαλύτερες πόλεις του κόσμου υποφέρουν ήδη από τα εκατομμύρια αυτοκίνητα. Λοιπόν, τι να φανταστούμε για το 2051; 7 δισεκατομμύρια άνθρωποι θα κατοικήσουν σ' αυτές τις μεγαλουπόλεις. Η μόλυνση απειλεί! Για τον πολίτη όπως και για τον πλανήτη είναι επείγον να βρεθούν επαναστατικοί τρόποι μετακίνησης μέσα στην πόλη. Οι ειδικοί των μέσων μεταφοράς, από κοινού μελετούν λύσεις που θα επιτρέπουν την πρόσβαση από οποιοδήποτε σημείο της πόλης σε ένα άλλο. Το 2051, στη μέση ενός πεζόδρομου, ίσως ακούσουμε κάποιον να λέει: «Μα τελικά, τι ήταν το μπουτιλιάρισμα;».

Μετάφραση από το γαλλικό περιοδικό OKAPI

Λίνα Δαμιανού-Μαρία Ηλιοπούλου Β1

ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ (school bullying)

Ο όρος «εκφοβισμός στο σχολείο» (school bullying) αναφέρεται στη σκόπιμη, απρόκλητη, συστηματική και επαναλαμβανόμενη βίαιη και επιθετική συμπεριφορά με σκοπό την επιβολή και την πρόκληση σωματικού και ψυχικού πόνου σε μαθητές από συμμαθητές τους, εντός και εκτός σχολείου. Όσοι υφίστανται την επίθεση αδυνατούν να προστατέψουν αποτελεσματικά τον εαυτό τους ή τα δικαιώματά τους, ενώ οι «ισχυροί» της υπόθεσης έχουν πάντα να αποκομίσουν κάποιο όφελος υλικό ή κύρος και αναγνώριση από τους θιασώτες της ομάδας τους, άτομα συνήθως χαμηλού πνευματικού και ηθικού επιπέδου. Απέναντι στο φαινόμενο αυτό, οι συμμαθητές αλλά και οι γνώστες ενήλικες εθελουφλούν και χλευάζουν επιδεικτικά το θύμα, ενώ συχνά γίνονται και συμμετοχοί και συνένοχοι της δράσης τού ενός «ισχυρού», δεχόμενοι ποικίλου είδους αμοιβές, αλλά και μεταβαλλόμενοι κάποτε και οι ίδιοι σε θύματα του εκφοβισμού, στην περίπτωση που κάτι σοβαρό συμβεί και επιβάλλεται η τήρηση της σιωπής εκ μέρους τους. Οι πράξεις εκφοβισμού αφήνουν ανεξίτηλα τραύματα σ' όσους τις βιώνουν, δεν αποτελούν δείγμα ηλικιακής ωριμότητας και ισορροπίας και ως βασικά χαρακτηριστικά τους έχουν τη διαφορά σωματικής ή άλλου είδους δύναμης θύτη και θύματος, τη σκόπιμη διάθεση πρόκλησης σωματικού ή ψυχικού πόνου στο θύμα, την επανάληψη της βίαιης συμπεριφοράς σε βάρος του θύματος από συγκεκριμένο μαθητή ή ομάδα συμμαθητών του. Ο εκφοβισμός εμφανίζεται με διάφορες μορφές: Ηλεκτρονικός Ρατσιστικός Λεκτικός Σεξουαλικός Κλοπή.

Οι δέκα οδηγίες του Υπ. Παιδείας για την αποτελεσματική πρόληψη και αντιμετώπιση της βίας και της επιθετικότητας μεταξύ των μαθητών.

1. Διαμόρφωση καλού σχολικού κλίματος επικοινωνίας, διαλόγου και εμπιστοσύνης, ανάμεσα σε εκπαιδευτικούς και μαθητές. Το κλίμα επικοινωνίας και διαλόγου θα πρέπει να υποστηρίζεται έμπρακτα τόσο από το Διευθυντή της σχολικής μονάδας, όσο και από τους εκπαιδευτικούς μέσα στις τάξεις.
2. Αξιοποίηση του θεσμού των **μαθητικών συμβουλίων** για την ενίσχυση της ανάδειξης των απόψεων των μαθητών.
3. Παρακολούθηση και **προστασία των μελών της σχολικής κοινότητας** από οποιαδήποτε απειλή ή άσκηση βίας σε βάρος τους. Κάθε εκπαιδευτικός ή μαθητής θα πρέπει να εκφράζει ελεύθερα τις απόψεις του ή τα παράπονά του και εφόσον χρειάζεται, να λαμβάνει εγγυήσεις για την αποτροπή της επανάληψης βλαπτικών συμπεριφορών.
4. **Επαρκής ενημέρωση των μαθητών** και επικοινωνία στις τάξεις, σχετικά με την άσκηση, το σεβασμό και την προστασία των δικαιωμάτων όλων των μελών της σχολικής κοινότητας. Ειδικότερα, θα πρέπει να γίνονται συζητήσεις και ενημερώσεις σχετικά με την άσκηση βίας, πώς εκδηλώνεται αλλά και για τους τρόπους που μπορεί να αποτραπεί με την συνδρομή όλων.
5. Καθιέρωση διαδικασιών ακρόασης με την συνδρομή του Προϊσταμένου Επιστημονικής και Παιδαγωγικής Καθοδήγησης, όταν εκδηλώνεται ένα περιστατικό βίας και **ανάθεση ρόλων συμβούλων σε εκπαιδευτικούς με ειδικές γνώσεις και δεξιότητες**, ώστε να δίνεται η δυνατότητα στους μαθητές να εξηγούν τις συμπεριφορές τους, να εκφράζουν τις απόψεις τους, να επικοινωνούν ύστερα από την εκδήλωση βίαιων ενεργειών και να γίνεται προσπάθεια συμφιλίωσης μεταξύ των εμπλεκόμενων.
6. **Επιβολή κυρώσεων** ύστερα από προσεκτική ακρόαση των μερών και με την συνδρομή του Σχολικού Συμβουλίου της τάξης.
7. Ενίσχυση του **ρόλου των μαθητών στη διαδικασία επίλυσης συγκρούσεων**, ενδε-χόμενα μέσα από τη δημιουργία ομάδων φιλίας ή διαμεσολάβησης, ανάλογα με τις δυνατότητες υποστήριξης των ομάδων αυτών από τους εκπαιδευτικούς της σχολικής μονάδας.
8. **Ανάπτυξη προαιρετικών ομαδικών δραστηριοτήτων** που ενδιαφέρουν τους μαθητές και βοηθούν στην καλλιέργεια στενότερων δεσμών και σχέσεων συνεργασίας μεταξύ τους (π.χ. ομάδες εφημερίδας, περιοδικού, αθλητισμού, ιστολογίου κ.τ.λ.).
9. **Τακτική επικοινωνία με τους γονείς** και ευαισθητοποίησή τους, έτσι ώστε να βρίσκονται κοντά στα παιδιά τους και στους προβληματισμούς τους, επικοινωνώντας διαλεκτικά μαζί τους.
10. **Συνεργασία ολόκληρης της σχολικής κοινότητας**, τόσο σε επίπεδο σχολικού συμβουλίου, όσο και μέσα από τη διοργάνωση εκδηλώσεων ενημέρωσης, συζητήσεων, εκθέσεων που θα προάγουν τις ειρηνικές σχέσεις αλλά και την εγρήγορση όλων, με απώτερο στόχο την αποτροπή της εκδήλωσης μορφών βίας, επιθετικότητας και εκφοβισμού μεταξύ μαθητών.

Γιατί κάνουμε βλακείες ;

Παρόλο που ξέρουμε καλά ότι δεν είναι σωστό, είναι δύσκολο να μην τις κάνουμε.

Ένα αστέιο που καταλήγει άσχημα.

Μία εκδίκηση. Μία πρόκληση στους άλλους ή στον ίδιο σου τον εαυτό. Ένα παιχνίδι που μπορεί να γίνει επικίνδυνο. Μία αφηρημάδα. Ή ακόμα μία καλλιτεχνική τάση που οδηγεί στην καταστροφή. Να, μερικά διαφορετικά χαρακτηριστικά της βλακείας. «Υπάρχουν κάποιες που δεν είναι πραγματικά σημαντικές και για αυτές που στενοχωριέται κανείς σε όλη του τη ζωή. Το να ξεκινάς να καπνίζεις για παράδειγμα», εξήγηε η Αλιέ. Και αυτή έχει δίκιο. Η βλακεία είναι μια πράξη που μοιάζει

ξεπερασμένη, αλλά της οποίας δε μετράει ποτέ κανείς τις συνέπειες: ο θυμός, η ταπείνωση, η θλίψη, τα τραύματα, το σπάσιμο, η σύλληψη από την αστυνομία...και μερικές φορές και ο θάνατος!

«Αλλά πως μπορεί κανείς να αντισταθεί όταν η ευκαιρία είναι εκεί:» αναρωτιέται η Αλιέ.

Είναι αλήθεια, οι βλακείες είναι ελκυστικές! Διότι καταευχαριστιέται, όταν τις διαπράττει κανείς. Κεντρίζεται να κάνει πράγματα που είναι απαγορευμένα, η καρδιά του χτυπά δυνατά στην ιδέα της έκπληξης. «Αυτό επιτρέπει να ξεφεύγει από τη ρυθμισμένη σαν ρολόι ζωή του. Εάν δεν το κάνει ποτέ, πιστεύω ότι αυτός θα λυγίσει», διαβεβαιώνει η Λέα. Αλλά όταν η βλακεία εξελίσσεται και αντιλαμβάνεται κανείς το μέγεθος της ζημιάς ή όταν κανείς τιμωρείται, η ντροπή και η ενοχή αντικαθιστούν το ξέσπασμα του γέλιου. Ακόμα και αν η βλακεία δεν ανακαλυφθεί ποτέ, στο τέλος κανείς στενοχωριέται που την έχει διαπράξει. Έπειτα, πρέπει να περιμένει να γίνει μια μακρινή ανάμνηση που θα τον κάνει στο μέλλον να χαμογελάει πάλι...

Μετάφραση από το γαλλικό περιοδικό OKAPI **Λίνα Δαμιανού-Μαρία Ηλιοπούλου**

Μία ξεχωριστή βιογραφία ενός ξεχωριστού παιδιού!

Forget What You Know – Ξεχάστε ότι ξέρετε

Ο Jacob Barnett είναι ένας μερικανός μαθηματικός και ένα παιδί-θαύμα. Σε ηλικία 8 ετών, ο Jacob άρχισε να "γλιστράει" στο πίσω μέρος των διαλέξεων στο κολέγιο IUPUI.

Αφού είχε διαγνωστεί με αυτισμό από την ηλικία των δύο ετών και είχε ενταχθεί σε ειδικό πρόγραμμα του σχολείου του, οι δάσκαλοι και οι γιατροί του έμειναν έκπληκτοι μαθαίνοντας ότι ήταν σε θέση να διδάξει λογισμούς για τους σπουδαστές των κολλεγίων.

Στην ηλικία των εννέα, ενώ παίζει ακόμα με τα σχήματα, ο Jacob έχτισε μια σειρά από μαθηματικά μοντέλα που επεκτάθηκαν στον τομέα της σχετικότητας του Αϊνστάιν! Ένας καθηγητής στο Princeton αξιολόγησε το έργο του και επιβεβαίωσε ότι ήταν πρωτοποριακό και ότι θα μπορούσε κάποια μέρα να οδηγήσει σε ένα βραβείο Νόμπελ.

Στην ηλικία των 10, ο Ιακώβ έγινε επίσημα δεκτός στο πανεπιστήμιο ως σπουδαστής πλήρους απασχόλησης και πήγε

κατ' ευθείαν σε μια πληρωμένη θέση της έρευνας στο πεδίο της φυσικής συμπυκνωμένης ύλης.

Για το πρωτότυπο έργο του στον τομέα αυτό, ο Jacob, έσπασε το γεκόρ του νεότερου ερευνητή του κόσμου στην αστροφυσική. Το έργο του στη συνέχεια έγινε δεκτό για δημοσίευση από το Physical Review A, ένα επιστημονικό περιοδικό που μοιράζονται σε χώρους όπως η NASA, το Smithsonian, και η ιστοσελίδα του Χάρβαρντ. Το έργο του Jacob έχει ως στόχο να συμβάλει στη βελτίωση του τρόπου που ταξιδεύει το φως στον τομέα της τεχνολογίας.

Ο Jacob είναι επίσης Διευθύνων Σύμβουλος και ιδρυτής του Wheel LLC, μιας επιχείρησης που ξεκίνησε στο γκαράζ της μαμάς του και βρίσκεται στη διαδικασία της συγγραφής ενός βιβλίου για να βοηθήσει στο τέλος της "φοβίας για τα μαθηματικά" της γενιάς του.

Το αγαπημένο χόμπι του Jacob είναι να παίζει μπάσκετ με τα παιδιά για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Το Jacob's Place είναι ένα μέρος όπου τα παιδιά με αυτισμό εμπνέονται κάθε μέρα για να είναι ο αληθινός αυθεντικός τους εαυτός ... ακριβώς όπως ο Jacob Barnett !!!

Υ.Γ. Εδώ http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=Uq-FOOQ1TpE υπάρχει μια διάλεξη όπου ο ίδιος παρουσιάζει τον εαυτό του και τις θεωρίες του με απλό κατανοητό τρόπο.

Επιλέξτε ελληνικούς υπότιτλους και αφιερώστε δεκαπέντε λεπτά για να τον απολαύσετε και να αναθεωρήσετε ορισμένες από τις ... βεβαιότητές σας. Αξίζει την προσοχή σας!

Πηγή του άρθρου: TEDxTalks & <http://mcsotos.wordpress.com/>

Νάσια Ξιζή Τμήμα: B3

Το σχολείο - Πηγή γνώσης

Τα σχολεία δεν είναι απλά κτήρια αλλά κτήρια γνώσης και μάθησης. Τα παιδιά πρέπει να το βλέπουν ως πόρτα για το μέλλον που για να το πετύχουν πρέπει να διαβάσουν. Έτσι θα αντιμετωπίσουν την μάθηση με πιο σωστό τρόπο και δεν θα δυσανασχετούν με το διάβασμα. Σημαντική επίσης είναι η επιμέλεια, η υπευθυνότητα και η συνεργασία του μαθητή με τα υπόλοιπα παιδιά. Ένας άλλος παράγοντας είναι η διδασκαλία η οποία πρέπει να γίνεται με ευχάριστο και ανάλαφρο τρόπο. Πολλά παιδιά νιώθουν ότι τους ασκείται πίεση από τους καθηγητές με αποτέλεσμα σιγά σιγά να απομακρύνονται από το σχολείο. Έτσι αρχίζουν να μην διαβάζουν και να γίνονται όλο και πιο κακοί μαθητές. Γι' αυτό θεωρώ πως η συζήτηση με τον καθηγητή είναι πολύ σημαντική. Πρέπει όλοι οι καθηγητές να έχουν επαφή με τους μαθητές ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι του σχολείου.

Μαρινίκη Πάππα B3

Το υψηλότερο ξενοδοχείο στον κόσμο

Το ξενοδοχείο JW Marriott Marquis Dubai, με ύψος 355 μέτρα και 72 ορόφους, καταγράφεται πλέον στο βιβλίο των ρεκόρ Γκίνες ως το υψηλότερο ξενοδοχείο στον κόσμο.

Το JW Marriott Marquis Dubai βρίσκεται στο Ντουμπάι, αποτελείται από δύο δίδυμους πύργους και διαθέτει 1.608 δωμάτια. Ο δεύτερος πύργος είναι προγραμματισμένο να ανοίξει τις πόρτες τους στους επισκέπτες το 2015

Είναι μόλις 26 μέτρα πιο κοντά από το Empire State της Νέας Υόρκης, ενώ βρίσκεται σε κοντινή απόσταση από το Μπουρτζ Χαλίφα, με ύψος 828 μέτρα, το οποίο αποτελεί το υψηλότερο κτήριο στον κόσμο.

Πέπη Ξηναροπούλου B3

Μικροί βιοπαλαιστές
Τα μικρά φτωχά παιδιά
πόσο μεγάλωσαν ξαφνικά!
Είναι που ξυπνούν για τη δουλειά,
φεύγουν και πάνε μακριά,
αφήνουν πίσω τα σχολεία
χωρίς παιχνίδια και χαρά
αμέριμνα δεν θα γελάσουν ποια ξανά,
μια και βάσανα πολλά
συναντούν καθημερινά.

Δεν έχουν μόρφωση καμιά
παιχνίδια χάνουν ξεγνοιασιά.
Είναι καημός να συναντάς
παιδιά- εργάτες στη δουλειά,
στο δρόμο και στη γειτονιά
για ξεροκόμματο- ψωμί,
ένα παιδί να μην χαρεί.
Πόσο άδικη είναι η ζωή!

Ξυπνήστε εσείς λοιπόν
μαζί τους την αυγή νωρίς
χωρίς να αδιαφορείτε
και προσπαθήστε κάποτε
τη δυστυχία σταματήστε,
και τα παιδιά σας κάνετε
αμέριμνα να νιώσουν
και γέλιο ασταμάτητο
να δώσουν!

Μιχαέλα Μπέγκου A4

ΕΣΥ, ΤΙ ΘΑ ΔΙΜΕΤΕΣ;

ΟΙ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΚΥΒΕΡΝΟΥΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ;

Σε τι χρησιμεύουν οι τράπεζες;

Οι τράπεζες υπάρχουν εδώ και πάρα πολύ καιρό. Θα βρίσκαμε ίχνη αυτής της δραστηριότητας στη Μεσοποταμία (σημερινό Ιράκ). Χρησιμεύουν σαν μεσάζοντες ανάμεσα απ' τη μια μεριά στους ανθρώπους που θέλουν να βάλουν τα χρήματά τους μάλλον σε λογαριασμό παρά σε κουμπαρά ή χρηματοκιβώτιο (σχεδόν όλοι στις πλούσιες χώρες) και απ' την άλλη σ'

εκείνους που έχουν ανάγκη να δανειστούν χρήματα.

Ποια είναι η εξουσία των τραπεζών;

Οι τράπεζες θεωρούνται μερικές φορές σαν πνεύμονες της οικονομίας, γιατί χωρίς αυτές είναι δύσκολο να υλοποιηθεί κανείς σχέδια! Λόγω της εξουσίας που έχουν οι τράπεζες ήταν ανέκαθεν ο στόχος κριτικών ήδη από το μεσαίωνα. Παρόλα αυτά δύσκολα φαντάζεται κανείς μια κοινωνία χωρίς τράπεζες. Δανείζοντας χρήματα επιτρέπουν στους ανθρώπους να υλοποιήσουν ιδέες να δημιουργήσουν θέσεις εργασίας να αντιμετωπίσουν το μέλλον.

Έχουν πιο πολλή εξουσία από παλιότερα;

Εδώ και 20 χρόνια οι τράπεζες άλλαξαν. Κερδίζουν τεράστια ποσά μόνο ποντάροντας στο χρηματιστήριο. Υπάλληλοι που ονομάζονται traders περνούν τον καιρό τους αγοράζοντας και πουλώντας μετοχές επιχειρήσεων τηλεφωνικά ή μέσω internet. Ο κόσμος της τράπεζας της οικονομίας έγινε ένα είδος γιγάντιου μονόπολου όπου όλοι παίζουν κάθε μέρα δισεκατομμύρια.

Μετάφραση από το γαλλικό περιοδικό OKAPI
Λίνα Δαμιανού-Μαρία Ηλιοπούλου Β1

ME ΠΙΑΝΕΙ... ΚΡΙΣΗ!!!

Πύργος:

Το κορίτσι με τα σπιτικά κουλουράκια που συγκίνησε μια ολόκληρη εφημερίδα!

Το κορίτσι μπήκε στην τοπική εφημερίδα "Πρωινή" με μία τσάντα που περιείχε κουλουράκια - Λίγα λεπτά αργότερα οι περισσότεροι συντάκτες είχαν δάκρυα στα μάτια τους...

Χωρίς κανένα ίχνος ντροπής ή κάποιου κόμπλεξ, χωρίς τη φτηνή μιζέρια των δήθεν επαϊτών που έχουν κάνει επάγγελμα το να χτυπούν πόρτες και να ζητούν ελεημοσύνη, αλλά με χαμόγελο, αυτοπεποίθηση και περίσσια περηφάνια ένα κορίτσι στον Πύργο, προσπαθεί στις ελεύθερες ώρες που της απομένουν από το σχολείο να βοηθήσει την οικογένειά της, που αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα.

Οι γονείς της όπως η ίδια είπε είναι άνεργοι και τα βγάζουν δύσκολα πέρα. Η ίδια τα απογεύματα αδειάζει τη σχολική τσάντα από τα βιβλία και τα τετράδιά της και τη γεμίζει με σπιτικά κουλουράκια. Η μικρή, μαθήτριά του δημοτικού, πέρασε χθες το απόγευμα το κατώφλι και της τοπικής εφημερίδας "Πρωινή".

Όπως γράφει σε σχόλιο σε φύλλο της εφημερίδας ο συντάκτης της Πρωινής Γιάννης Σπυρούνης, «Το κατώφλι της εφημερίδας μας πέρασε ένα πανέμορφο χαμογελαστό κοριτσάκι, ήταν δεν ήταν δέκα ετών. Με μια σχολική τσάντα στην πλάτη, με το πιο μεγάλο χαμόγελο και γεμάτη περηφάνια, μας χαιρέτισε και μας είπε. "Πουλάω σπιτικά κουλουράκια για να βοηθήσω την οικογένειά μου οικονομικά, γιατί είναι άνεργοι οι γονείς μου". Βουβαθήκαμε όλοι, κοιταχθήκαμε και δεν ξέραμε τι να πούμε...Σίγουρα δεν θέλαμε κουλουράκια, αλλά θέλαμε να βοηθήσουμε οπωσδήποτε. Βάλαμε το χέρι στην τσέπη... προβληματισμένοι, στεναχωρημένοι αλλά με διάθεση να βοηθήσουμε και να μην προσφέρουμε άλλη απογοήτευση σε αυτό το τόσο γλυκό κορίτσι. Μας άφησε αν και δεν ήταν για εμάς απαραίτητο ένα σακουλάκι με πραγματικά σπιτικά κουλουράκια και έφυγε, με το ίδιο χαμόγελο στο πρόσωπό της με την ίδια περηφάνια στα μάτια της. Και εμείς βυθιστήκαμε ακόμα περισσότερο στη θλίψη..."